

מ"ת 39899/05/15 - ג'סאן ערטול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 39899-05-15 מדינת ישראל נ' פלאח(עציר) ואח'
תיק חיצוני: פמז 5400/13

מספר בקשה: 18

בפני	כבוד סגן הנשיא, השופט תאופיק כתילי
המבקש	ג'סאן ערטול
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 01.06.15, בה קבעתי כי המבקש, הוא המשיב 5 בבקשת המעצר המקורית, ימשיך לשהות בתנאי מעצר בית מלא, בתנאים שפורטו בהחלטת בית משפט השלום בראשון לציון מיום 14.05.15, בהם הפקדת ערבון בסך 10,000 ₪, צו עיכוב יציאה מן הארץ, הפקדת ערבויות צד ג', איסור ליצור קשר עם יתר המעורבים בפרשה ואיסור לעסוק בעריכת-דין.

2. המבקש הוא עורך-דין העוסק, בין היתר, בתחום המקרקעין. הוא מואשם בכך שקשר קשר עם אחרים להשתלט על חלקות קרקע באמצעות זיוף מסמכים והעברת הבעלות לידיהם במרמה, תוך נישול הבעלים החוקיים מזכויותיהם.

כך, באישום מס' 13 בכתב האישום מתואר קשר במסגרתו זייף המבקש, בעצמו או באמצעות אחרים, שני יפויי כוח נוטריוניים וחווה מכר, שבעזרתם פברקו עסקה שבה הועברו זכויות היושרים של המנוח אסמעיל חסן אסמעיל אסעד ז"ל, בחלקת מקרקעין בשטח 7 דונם בשפרעם, לידיו של אדם אחר. תוך כדי ביצוע מעשי המרמה והזיוף הגיש המבקש הצהרות שקריות לרשויות המס, והוא ניסה לשכנע אישה שהגישה בשל מעשים אלה תלונה במשטרה, לבטל את תלונתה בתמורה ל-15,000 ₪. עוד אמר המבקש לעורך-דינה של אותה מתלוננת, אשר ביקש לדעת מי הם האנשים שהגיעו יחד עם המבקש למשרדו עם ההצעה האמורה, שלא כדאי לו להתערב בעניין זה, משום שמדובר באנשים מפחידים עם נשק.

במקרה אחר, המפורט באישום מס' 15, זייף המבקש, יחד עם אחרים, ארבעה יפויי כוח נוטריוניים, שבאמצעותם מכרו הקושרים, בהם המבקש, חלקים מחלקה בשטח של כ-12.3 דונם, השייכת ליורשה של

המנוחה פיירוז דחדל ז"ל, ללא הסכמתו של היורש (להלן: "פידל"). גם במקרה זה הוגשה הצהרה שקרית לרשות המסים ואף נרשמה הערת אזהרה לטובת הרוכש. עקב כך הגיש פידל תלונה במשטרה, ובמקביל פנה לבית-המשפט בבקשה כי יינתן צו מניעה זמני האוסר על העברת הבעלות בקרקע.

עקב הגשת התלונה פנה עאדל פאלח, הוא המשיב 1 בבקשת המעצר המקורית, לפידל, ובנוכחות גורמים עברייניים הטיח בו כי מדובר במעשה שלא יעשה. פאלח הציג בפני פידל את אחד מיפוי הכוח המזויפים, עליו חתמה לכאורה המנוחה, והמבקש אישר כי המנוחה חתמה בפניו על יפוי הכוח, ביודעו כי מדובר בדבר שקר. פידל, שפחד מאוד מהמעורבים, הסכים בלית ברירה לבטל את תלונתו בתמורה לכך שפלאח ישלם לו סך של 180,000 דולר וכן ישלם את חיוב מס השבח בגין העסקה.

עוד נטען, כי המבקש עשה שימוש במספר הזדמנויות במסמכים המזויפים, לצורך רישום ודיווח שאינו אמת.

3. בגין מעשים אלה מיוחסות למבקש עבירות לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977, בהן: קשירת קשר לביצוע פשע (שתי עבירות), זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות (מספר מקרים), שימוש במסמך מזויף (מספר מקרים), ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (שתי עבירות), הדחה בחקירה (שתי עבירות) וסחיטה באיומים. עוד מיוחסות לו עבירות לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963, בדבר מסירת הצהרה לא נכונה ביודעין (מספר עבירות) ומסירת ידיעה לא נכונה במטרה להתחמק ממס (מספר עבירות); וכן עבירות של הלבנת הון, לפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000; ומרמה, לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש).

טענות הצדדים

4. המבקש טוען כי חלפה, וכן עלולה לחלוף, תקופה ממושכת עד לתחילת הדיון בעניינו; כי יש מקום להתחשב בכך שהוא נעדר עבר פלילי ושמעצר הבית בו הוא נתון עתיד לפגוע באופן חמור במשלח ידו; ושלא קמה כל מסוכנות מביטול מעצר הבית.

במהלך הדיון בבקשה הסביר בא-כוח המבקש כי כב' השופט ט' ערפאת, בפניו מתנהל התיק העיקרי, ציין במהלך הדיון הקודם שההוכחות בתיק יחלו להישמע, ככל הנראה, רק בחודש נובמבר. כן הפנה למספר הנאשמים בתיק ולעובדה שחלקם טרם הסדירו את הייצוג, להיקפו של חומר החקירה ולהליכים מקדמיים הצפויים לעכב את הדיון.

עוד טען, כי העובדה שמדובר בהחלטה המאריכה תנאי מעצר קודמים, שהושתו במסגרת הליך של מעצר ימים, פותחת פתח למבקש להגיש בקשה לעיון חוזר; כי מדובר בעורך-דין המפרנס משפחה; שעם סיום החקירה לא מתקיים עוד חשש מפני שיבושה; וכן שחלקו של המבקש בעבירות הוא קטן.

בסוף הדברים ביקש הסנגור לאפשר למבקש לנהל את עסקיו בשעות היום, תוך קביעה כי כל הפרה תביא למעצרו המידי.

לציין, כי לאחר שנשמעו טיעוני המשיבה, הצהיר בא-כוח המבקש שמרשו ממשיך לעסוק בעריכת-דין, כשלהבנתו בית-המשפט לא הטיל עליו במסגרת ההחלטה הקודמת שם תנאי נוסף מעבר להוראה כי המבקש ימשיך לשהות בתנאי מעצר בית מלא בתנאים שפורטו בהחלטת בית משפט השלום.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה.

לדברי בא-כוח המשיבה, אין בפי המבקש טיעון משכנע לשינוי ההחלטה המורה על המשך שהייתו במעצר בית, וכאשר לאור מהות האישומים אין כל מקום לבטל את התנאי האוסר עליו לעסוק בעריכת דין, כך שנשמט הבסיס מתחת לטענה כי ביטול מעצר הבית יאפשר לו להמשיך להתפרנס.

עוד נטען, כי אין כל ראיה לפגיעה הנטענת בפרנסתו של המבקש; ושאינן לקבל טענה לחלוף זמן הנשענת על ההערכה הספקולטיבית באשר לעתיד לבוא.

דין והכרעה

6. לאחר עיון, רואה לדחות את הבקשה לעיון חוזר ולהורות על המשך שהייתו במעצר בית מלא.

כמו כן, רואה להבהיר כי לבד ממעצר הבית הושתו על המבקש התנאים הבאים, וזאת עד לתום ההליכים או עד למתן החלטה אחרת:

א. איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה.

ב. איסור עיסוק בעריכת-דין.

ג. איסור יציאה מן הארץ.

ד. הפקדת ערבון בסך 10,000 ₪.

ה. הפקדת ערבויות צד ג'.

7. ראשית אציין, כי יש לראות בחומרה את הצהרת בא-כוח המבקש לפיה מרשו ממשיך לעסוק בעריכת-דין, שעה שבמסגרת ההחלטה מיום 01.06.15 נקבע במפורש כי ימשיכו לחול התנאים שנקבעו בהחלטת בית-משפט השלום. נדמה כי "הפרשנות המצמצמת" בה בחר המבקש אינה אלא התחכמות הראויה לגנאי, שיש בה ללמד על מידת האמון שיש ליתן בו.

איסור העיסוק בעריכת דין, אף כי הוגבל ל-30 ימים במסגרת החלטת בית משפט השלום, הוארך עד לתום ההליכים מכוח ההחלטה מיום 01.06.15. ככל שהיה ספק בעניין זה, ולטעמי לאור מהות האישומים ותוכן הנימוקים לא היה כל מקום לספק שכזה, מן הראוי היה לפנות בבקשת הבהרה לבית-המשפט.

8. שנית, ביחס לנטען בדבר חלוקת הזמן וההערכה כי ההליכים בתיק העיקרי יתארכו זמן רב, לעת הזו איני סבור כי חלף זמן רב מאז הוחלט על הגבלת תנועתו של המבקש באופן המצדיק עיון מחודש בתנאי המעצר. החלטת בית משפט השלום ניתנה ב-14.05.15 והחלטתי המאריכה את התנאים שנקבעו בה ניתנה ביום 01.06.15, קרי - לפני כחודש וחצי. במהלך תקופה זו לא התרשמתי משינוי נסיבות המצדיק שינוי התנאים, ובכל הנוגע למידת האמון הנלמדת מאופן התנהלותו של המבקש במהלך פרק זמן זה, זו אינה גבוהה כפי שהובהר לעיל.

9. נתתי דעתי לטענות בדבר פגיעה בפרנסת המבקש, אלא שלא מצאתי כי יש בהן לשנות מן ההחלטה. זאת, הן בשל התרשמותי כי בכל מקרה, במצב הראייתי הנוכחי, אין כל מקום לאפשר למבקש לעסוק בעריכת דין; והן משום שהלכה למעשה לא הובאו כל ראיות בקשר לפגיעה הנטענת בפרנסה, ומנגד אף נטען כי המבקש ממשיך לעסוק ממקום מעצרו בעריכת דין חרף האיסור.

10. כאמור בהחלטתי הקודמת, מקריאת כתב האישום עולה כי המבקש היה מעורב, לכאורה, בשני מקרים בהם זויפו מסמכים לצורך העברת בעלות במקרקעין במרמה וללא הסכמת הבעלים החוקיים. המעשים בוצעו תוך קשירת קשר ושיתוף פעולה עם אחרים, כשהמבקש מועל באמון שניתן לו על-ידי הציבור ומפר את חובותיו האתיות והמקצועיות.

מעבר לפעולות הזיוף ומסירת ההצהרות השקריות לרשויות המס, המבקש נטל חלק פעיל בפעולות של הדחת עדים ואיומים. המבקש העביר כספים למתלוננת על מנת שתבטל תלונתה, ואף השמיע באוזניו של עורך-דינה איומים מרומזים, כי מעורבים אחרים יפגעו בו אם יבחר להתערב בעניין. לגבי אותו איום קבעתי, כי חרף הלשון המרומזת וה"עדינה", אין מדובר בעניין של מה בכך, ובוודאי כאשר הוא נאמר על-ידי עורך-דין שהוא שותפם לדבר עבירה של אותם מפגעים פוטנציאליים, וכן כי אין לראות בדברים משום אזהרה תמימה בנסיבות אלה, אלא יש להסיק כי מדובר באיום לפגיעה בגוף ובנפש.

כך, גם לגבי האישום השני, המבקש נטל חלק בזיוף המסמכים ופעולות המרמה, ושיתף פעולה באופן פעיל עם מצג השווא המאיים שיזם משיב 1, תוך שהוא משקר לפידל ובכך מעצים את חששו מפני המעורבים.

11. בכל אלה יש להצביע על קיומו של יסוד סביר לחשש ששחרור המבקש יביא לשיבוש הליכי משפט, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות. חשש זה לא התעמעם ולא נמוג בתקופה שחלפה מאז ניתנה ההחלטה, ואין כל מקום להסיק כרגע מה יהיה המצב בעוד מספר חודשים, כפי שטוען המבקש.

12. עוד יש בנתונים להצדיק את האיסור החל על המבקש לעסוק בעריכת דין, נוכח ההתרשמות כי הוא אינו ראוי לאמון אשר ניתן בו עת הוסמך לעסוק במקצוע, ולאור החשש מפני פגיעה נוספת באמון הציבור ובאינטרסים החוקיים והלגיטימיים של לקוחותיו הפוטנציאליים ושל אנשים אחרים העלולים להיפגע ממעשיו; כמו גם החשש המוגבר, נוכח היותו עורך-דין והשימוש שעשה במקצועו לצורך זה, לשיבוש הליכים ולפגיעה בראיות.

13. סוף דבר, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

המבקש ימשיך לשהות במעצר בית על-פי התנאים שפורטו.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ה, 16 יולי 2015, בהעדר
הצדדים.